

Vereinsgründung 17.06.1993

Die Gemeinden Tóalmás und Feldafing hatten sich zunächst mit kleineren Abordnungen getroffen. Dabei wurde der Wunsch laut, die Verbindung auf eine breitere Basis zu stellen. Besonders geeignet dafür schien ein Förder- oder Freundeskreis zu sein.

22 Gründungsmitglieder trafen sich am 17.06.1993 und beschlossen die Gründung eines Vereins mit dem Namen "Freunde von Tóalmás". Zur erste Vorsitzenden wurde ich, Inge Schnettler, Schatzmeisterin und Schriftführerin Barbara Frei gewählt.

Ein Vereinslogo sollte entwickelt werden. Der Vorstand entschied sich für eine zweiteilig stilisierte Blüte, die das Zusammenwachsen der beiden Ort symbolisieren sollte.

Als erste Vorsitzende habe ich immer die Völkerverständigung, mit besonderer Betonung der Jugendarbeit, als unsere vornehmste Aufgabe gesehen. Der Verein konnte schon bald seine erste Bewährungsprobe, nämlich bei dem Jugendaustausch 1993 bestehen. 16 Jugendliche und 2 Betreuern aus Tóalmás galt es in Feldafinger Familie unterzubringen und ihnen ein interessantes und abwechslungsreiches Programm zu bieten.

Der Verein hat sich von Anfang an bemüht, sich im Ort bekannt zu machen, um möglichst viele Feldafinger für Freundschaft beider Orte zu gewinnen. Dazu gehörten auch das ungarische Weinfest und der alljährliche Christkindmarkt. Die ungarische Gulaschsuppe und Weine und Schnäpse direkt aus Ungarn erfreuten sich in unserem Ort großer Beliebtheit.

Als schwierigste Aufgabe war für mich die Unterbringung ungarischer Gäste in Feldafing. Aufrufe in Tageszeitungen und Rundschreiben erwiesen sich als nicht besonders erfolgreich. Nur durch persönliche Gespräche fanden wir Gastgeber. Lieder nicht immer ausreichend, sodass wir auf Quartiere bei der Bundeswehr, bei Siemens oder im Hotel Kaiserin Elisabeth ausweichen mussten. Zur unserem großen Kummer ist es nur selten gelungen, die jungen Familien mit Kindern dafür zu gewinnen, ungarische Jugendliche bei sich aufzunehmen, sodass es meist Familien der Großelterngeneration waren, die als Gastgeber die Kinder aus Tóalmás aufnahmen.

Bei den Neuwahlen 1999 habe ich nicht mehr kandidiert. Meine Nachfolgerin wurde Inge Burger, die den Verein bis heute leitet. Rückblickend möchte ich sagen, dass ich meine Arbeit für diesen Verein gerne gemacht habe. Ich stehe jedoch dem Verein mit meinen Erfahrungen immer gerne zur Verfügung.

INGE SCHNETTLER

Spezialbesuch in der feldafinger Kindertagesstätte

Nagy örömmel, három igazán tartalmas napot tölthettünk el németországi testvérfalunk óvodájában. 1995. szeptember 22-23-24-én viszontozhattuk a három évvel ezelőtti nálunk töltött látogatásukat az ottani óvónéniknek.

Nagy várakozással és annál nagyobb izgalommal indultunk neki az éjszakai hosszú utazásnak. A hétfő hajnali megérkezésnél a kedves fogadtatás feledtette velünk az utazás fáradalmait, izalmait. Nagyon kedves családnál lettünk elszállásolva, Stefan Schiedéknél. Vendégszeretetük, figyelmességük, kedvességük rendkívüli volt.

Mind a három nap délelőttjét az óvodában töltöttük szakmai tapasztalatszerén. Részletesen bemutatták az óvoda helyiségeit. Szép, tágas, modern épület, esztétikusan berendezett, csak természetes anyagú bútorokkal (fa, gyékény, vessző), játékokkal, használati tárgyakkal berendezve.

Minden tevékenységnek külön helyisége van (pl. zeneszoba, barkácsszoba, tornaterem, festőterem), ezen kívül a csoportszobák, amik két részből állnak, egy nagyobbik játszó- és babaszobai rész elkülönítve.

Meglepett bennünket a nagy szabdaság biztosítása a gyermekeknek. Bármikor, bárhol, felügyelet nélkül is tevékenykedhetnek, csak időnként néz rájuk felnőtt. Érzelmileg nem törekszenek szoros kapcsolatra gyermek és nevelő között. Talán ennek egyik oka, hogy az önállóságra nevelés elsődleges céljuk.

A gyermekekkel való foglalkozásaik tartalmilag, szervezésileg hasonló felépítésűek, mint nálunk. A különböző körülményekből adódik, hogy más tartanak hangsúlyosabbnak nevelési célkitűzéseikben. Pl. az élménybiztosítást egyáltalán nem tűzik ki feladatul, hisz a családok ezt biztosítják.

A szakmai tapasztalatainkat összegezve elmondhatjuk, bár kevésbé választékos környezetben, de nagy odafigyeléssel, pedagógiai felelősséggel, értékeket közvetítve nőnek fel a MI óvodásaink is.

Összehasonlítani, párhuzamot vonni a két óvoda között - a különböző milliós és adottságok miatt - szinte lehetetlen. Nem is célunk. Célunk volt megismerni a társintézmény életét, feltöltődni, újat, hasznosat látni, amit a tóalmási gyermekek érdekében hasznosíthatunk, s nekik a mindennapok során átadhatunk.

A három napban a délutáni programok a kikapcsolódást szolgálták. Nagyon sok szépet láttunk ebben a gyönyörű természeti környezetben. Hétfőn délután, ottani kollégáink kíséretében sétahajózás volt a Stambergi tavon, csodálatos látvány volt a tóparti panoráma, történelmi emlékek, szép épületek. A kedd délutánt a müncheni városnézés, az estét a káprázatos Október Sörfesztivál koronázta, ez volt a meglepetés számunkra. Szerda délután gyönyörű napsütéses időben nézhettük Feldafing festői szépségét és a falu épületeit: tornacsarnokot, könyvtárat, iskolát, sportpályát. Nagyon tetszett nekünk az iskolai osztályterem elrendezése, barátságos hangulata. Nagyon jól megoldott az átmenet az óvodából az iskolába. Első osztálytól harmadikig a tanterem hátulsó egyharmad része szabad tér, a gyermekek számára lehetőséget ad játékokra, pihenésre, nem kell végigülniük a 45 percet.

Elbűvölt még bennünket a rendezettség, tisztaság, sehol egy eldobott papírfecni, csillogott a padló, a mosdó, stb. Ugyanígy a külső környezet, az utcák, udvarok rendezettsége, a pázsit, a zöld növényzet és a sok pompázó virág gyönyörködteti a szemeket.

Örülünk, hogy ennek a sok szépségnek, kedves vendégszeretetnek részesei lehettünk. Köszönjük a lehetőséget az Önkormányzatnak, a Feldafing Baráti Körnek, és a nyelvi nehézségek leküzdéséhez nyújtott segítséget Koska Évikének: Ella, Kati és Gizi óvó néni.

PÜSPÖKNÉ HORVÁTH GIZELLA